

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **T. S. s. r. o.**, so sídlom G. X./X., S., IČO: X.X., zastúpeného JUDr. V. Š., advokátom so sídlom M. X./X., H., proti žalovanému **S. G. s. r. o.**, so sídlom Z. X., B., zastúpenému JUDr. L. K., advokátom, so sídlom M. B. X., L., **o zaplatenie sumy 1.224,- eur s príslušenstvom**, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cob/68/2014-137 z 28. mája 2014, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a**.

Žalobcovi **nepriznáva** náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom č. k. 13Cb/90/2012-108 zo 16. septembra 2013 Okresný súd Lučenec uložil žalovanému povinnosť, aby v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatil žalobcovi sumu 1.224,- eur s 9% úrokom z omeškania od 15. 09. 2011 do zaplatenia a nahradil mu trovy konania v sume 1.235, 87 eur k rukám jeho právneho zástupcu. V odôvodnení rozsudku uviedol, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzavretiu zmluvy o dielo. Zo správ z odbornej prehliadky zdvíhacieho zariadenia (č. l. spisu 48 až 50) vypracovaných zhotoviteľom (žalobcom) a podpísaných revíznym technikom – odborným pracovníkom M. H. číslo 1021/3/2007-zz-A-aa vyplýva, že dňa 31. 08. 2011 boli vykonané odborné prehliadky zdvíhacích zariadení, a to žeriavov výr. č. 468-011-463, 468-201-145 a 468-201-144. Žalovaný bol informovaný o predmete dojednanej zmluvy, ktorou bolo vykonanie odbornej prehliadky strojných zariadení, o čom svedčí aj skutočnosť, že navrhol rozdeliť cenu z cenovej ponuky na vykonanie revíznej skúšky jedného mostového žeriava a vykonanie odbornej prehliadky

jedného mostového žeriava. Voči cenovej ponuke z 25. 8. 2011 (č.1. spisu 37) čo do výšky, ako aj jej rozsahu žalovaný nič nenamietal. Logickým vyústením vykonanej odbornej prehliadky bola následne cenová ponuka z 2. 09. 2011, vypracovaná na základe výsledkov odbornej prehliadky, v ktorej bola navrhnutá cena za odstránenie prehliadkou zistených nedostatkov. Na túto cenovú ponuku však už žalovaný nereagoval. Žalovaný tiež nepreukázal ani to, že by dielo bolo dojednané ako celok. E-mailová komunikácia medzi účastníkmi konania nasvedčuje skôr tvrdeniu žalobcu o tom, že sa jednalo o dvoj- etapové konanie, t. j. najskôr odborná prehliadka stavu strojov, na čo bola urobená cenová ponuka dňa 25. 08. 2011 a následne cenová ponuka z 2. 09. 2011, ktorá bola vyhotovená za účelom odstránenia zistených nedostatkov. Vykonanie prác žalovaný uznal v odpore proti platobnému rozkazu, keď uviedol, že napriek tomu, že neboli objednané montážne práce obnovenia pripojenia prívodného káblu a elektrickej energie k jednému zo žeriavov, odborní pracovníci žalobcu tak nedôvodne urobili. Žalovaný tak uznal, že pracovníci žalobcu práce vykonávali, pričom zo svedeckých výpovedí pracovníkov žalobcu, ako aj z logiky veci vyplýva, že v prípade odborného preskúšania elektrického zariadenia je možné takéto preskúšanie uskutočniť jedine pri zapojení na zdroj elektrickej energie. Z uvedených dôvodov okresný súd priznal žalobcovi sumu 1.224,--eur titulom nezaplatenej ceny diela spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 9 % počnúc dňom splatnosti faktúry. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a úspešnému žalobcovi priznal trovy konania v sume 1.235,87 eur.

Na základe odvolania podaného žalobcom Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) rozhodol rozsudkom č. k. 41/Cob/68/2014-137 z 28. mája 2014, ktorým napadnutý rozsudok Okresného súdu Lučenec potvrdil a žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v sume 83,06 eur na účet jeho právneho zástupcu. V odôvodnení rozsudku uviedol, že okresný súd dostatočne zistil skutkový stav veci a vec aj správne právne posúdil. Námietky žalovaného, ktoré uviedol jednak v prvostupňovom konaní a jednak v odvolaní sú nedôvodné, nakoľko objednávka žalovaného korešponduje s cenovou ponukou ako aj faktúrou. V obidvoch objednávkach žalovaný potvrdil cenovú ponuku z 25. 08. 2011, ako aj splatnosť faktúry v súlade s touto cenovou ponukou. Čo sa týka cenových ponúk z 2. 09. 2011, tieto nebolo možné vziať do úvahy z dôvodu, že boli vystavené po 31. 08. 2011, teda po dni, kedy žalobca vykonal u žalovaného odbornú prehliadku a revíziu skúšku, ako aj z dôvodu, že v týchto cenových ponukách bol uvedený úplne iný, podrobnejší popis prác, ktoré mali byť vykonané na mostovom žeriave a žeriavovej dráhe za podstatne vyššie ceny, ako v cenovej ponuke z 25. 08. 2011, na ktorú sa

vo svojich objednávkach odvolával aj žalovaný. K námietke, že okresný súd neumožnil žalovanému dokazovanie na súde, keďže jeho konateľka je práceneschopná, z dôvodu ktorého žalovaný žiadal o odročenie pojednávania a vytýčenie nového termínu až po ukončení jej práceneschopnosti, odvolací súd uviedol, že už v priebehu prvostupňového konania žalovaný žiadal predmetné konanie prerušiť, pričom okresný súd uznesením č. k. 13Cb/90/2012-70 z 20. 02. 2012 návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol. Uznesenie okresného súdu následne potvrdil Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 41/Cob/112/2013-76 z 27. 06. 2013, v odôvodnení ktorého konštatoval, že sa stotožnil s názorom okresného súdu, že neudelenie plnej moci tretej osobe na zastupovanie v konaní nie je dôvodom na prerušenie konania. Z vyjadrenia ošetrojúcej lekárky vyplýva, že zdravotný stav J. D. by mohol byť počas pojednávania vážne ohrozený a preto jej účasť na pojednávaní nie je možná. Okresný súd správne vyhodnotil závery tejto lekárskej správy. Teda, ak podľa vyjadrenia ošetrojúcej lekárky sa konateľka žalovaného nemôže zúčastňovať pojednávanií, pretože by účasťou na pojednávaniach došlo k ohrozeniu a zhoršeniu jej zdravotného stavu, prekážka ktorá je dlhodobá, potom konateľka žalovaného mala zabezpečiť zastupovanie žalovaného na pojednávaniach akoukoľvek inou osobou. Tvrdenie žalovaného, že okresný súd mu neumožnil dokazovanie na súde nie je dôvodné a postupom okresného súdu nedošlo k odňatiu možnosti žalovanému konať pred súdom. S poukazom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil ako vecne správny. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania, ktorá pozostáva z trov právneho zastúpenia v sume 83,06 eur.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dňa 28.07.2014 žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z ust. § 237 písm. f) O. s. p. (v znení platnom a účinnom do 31.12.2014), pretože mal za to, že nesprávnym rozhodnutím odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Dovolateľ uviedol, že okresný súd mal rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa ust. § 153b ods. 1, ods. 2 a ods. 3 O. s. p., pretože pre vydanie takéhoto rozsudku boli dané dôvody. Poukázal na to, že Okresný súd Lučenec na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo dňa 16. 09. 2013 rozhodol vo veci bez účasti žalovaného, ktorý sa riadne ospravedlnil listom z 12. 09. 2013. Konateľka žalovaného sa ospravedlnila z dôvodu zlého zdravotného stavu a požiadala súd o vytýčenie nového termínu pojednávania, ktorého sa chcela zúčastniť a na ktorom sa chcela k veci vyjadriť.

Okresný súd Lučenec rozhodol jednostranne, pretože platnosť dokumentov posúdil v prospech žalobcu. Žalovaný žiadnym svojim prejavom nesúhlasil s výškou ceny, ktorú žalobca uviedol v cenovej ponuke z 25.08.2011 a žiadnym svojim prejavom nesúhlasil ani s fakturovaním prác, ktoré neboli objednané. Závažným dôvodom prečo tak konal je rozpor objednaných a vykonaných prác. Nesúhlasil tiež s tým, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o dielo. Napriek tomu, že neboli objednané montážne práce obnovenia pripojenia prívodného kábla elektrickej energie k jednému zo žeriavov z dôvodu vážneho mechanického poškodenia jednej časti žeriavu, odborní pracovníci žalobcu tak nedôvodné urobili. Okresný súd tak rozhodol jednostranne v prospech žalobcu, pričom nevzal do úvahy ani snahu žalovaného dospieť so žalobcom k dohode, k čomu žalovaný predložil aj príslušné doklady.

Dovolateľ nesúhlasil s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý konštatoval, že okresný súd dostatočne zistil skutkový stav veci a vec aj správne právne posúdil, pričom ako nedôvodné vyhodnotil námietky žalovaného uvedené v prvostupňovom konaní, ako aj v odvolaní.

Z vyššie uvedených dôvodov dovolateľ navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“) rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28.mája 2014 zrušil a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému trovy konania, vrátane trov právneho zastúpenia.

K dovolaniu žalovaného zaslal žalobca písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že podľa jeho názoru zo strany obidvoch súdov nebola žalovanému ako účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom. To, že štatutárna zástupkyňa žalovaného mala dlhodobé zdravotné problémy nemôže byť dôvodom pre neustále odročovanie pojednávania, nakoľko súd musí prihliadať aj k záujmom druhého účastníka konania, ktorý by nemal byť poškodzovaný neprimeraným a neustálym predlžovaním sporu.

K námietke, že okresný súd mal rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalobca uviedol, že pre takéto rozhodnutie súdu neboli splnené všetky tri podmienky, keďže žalovaný sa síce pojednávania nezúčastnil, avšak k žalobe sa písomne vyjadril a svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil.

Podľa názoru žalobcu okresný súd a ani krajský súd nepochybili ani pri zistení skutkového stavu a právnom posúdení veci a svojimi rozhodnutiami neporušili zákon.

S poukazom na vyššie uvedené žalobca navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, v dovolacom konaní zastúpený advokátom (§ 240 ods. 1 a § 241 ods.1 O. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) skúmal najskôr to, či sa dovolaním napáda rozhodnutie, proti ktorému je tento mimoriadny opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Podmienky prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu upravujú ustanovenia § 237 až § 239 O. s. p.

V preskúmvanej veci rozhodol odvolací súd rozsudkom, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa.

Dôvody prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu zákon vymedzuje v ustanovení § 238 odseku 1, odseku 2 a odseku 3 O. s. p. Naopak, dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu nie je prípustné z dôvodov uvedených v odseku 4 a odseku 5 tohto ustanovenia.

Podľa ustanovenia § 238 odseku 5 O. s. p. dovolanie nie je prípustné vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

Konanie v predmetnej obchodnej veci o peňažné plnenie v sume 1.224,- eur začalo na súde prvého stupňa dňa 6. augusta 2012. Nariadením vlády Slovenskej republiky č. 343/2011 Z. z. .bola s účinnosťou od 1. januára 2012 stanovená minimálna mzda 327,20 eur. Desaťnásobok tejto mzdy potom predstavuje 3.272,- eur. Keďže predmet dovolacieho konania (1 224,-eur) neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, prípustnosť dovolania žalovaného je vylúčená priamo zákonom v zmysle ust. § 238 ods. 5 O. s. p.

Vzhľadom na vyššie uvedené by dovolanie žalovaného bolo procesne prípustné iba vtedy, ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd, taxatívne uvedených v ust. § 237 písm. f) O. s. p. O vadu tejto povahy ide vtedy, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo súd bol nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. K tomu, či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z väd uvedených v ust. § 237 O. s. p. prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale aj z úradnej povinnosti (§ 242 ods. 1 O. s. p.). V prípade, ak dovolací súd zistí, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z týchto väd, zruší rozhodnutie odvolacieho súdu, aj keď dovolateľ toto pochybenie nenamietal.

Dovolateľ v dovolaní nenamietal žiadnu vadu konania majúcu za následok prípustnosť dovolania podľa ust. § 237 písm. a) až e) a písm. g) O. s. p. a existenciu takejto vady nezistil z úradnej povinnosti (ex offio) ani dovolací súd. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Dovolateľ v dovolaní výslovne namietal vadu konania podľa ust. § 237 písm. f) O. s. p. z dôvodu, že **nesprávnym rozhodnutím** odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Obsahom dovolania je 1/ námietka dovolateľa, že okresný súd mal vo veci rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa ust. § 153b O. s. p., pretože na pojednávaní rozhodol v neprítomnosti žalovaného, pričom konateľka žalovaného sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnila z dôvodu zlého zdravotného stavu a zároveň požiadala súd o vytýčenie nového termínu pojednávania, čo okresný súd neakceptoval, 2/ námietka dovolateľa smerujúca voči tomu, ako okresný súd posúdil cenovú ponuku z 25. 08. 2011, faktúru, rozsah objednaných a vykonaných prác, ako aj právny vzťah medzi účastníkmi konania, ktorý podľa okresného súdu vznikol na základe zmluvy o dielo podľa ust. § 536 ods. 1 a nasl. Obchodného zákonníka a 3/ námietka dovolateľa, že odvolací súd nesprávne rozhodol, keď potvrdil napadnutý rozsudok okresného súdu.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký **závadný procesný postup súdu**, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho subjektívnych práv a právom chránených záujmov. Zo znenia zákona „ak sa postupom súdu účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom“ vyplýva, že následok v podobe znemožnenia realizácie procesných oprávnení účastníka občianskeho súdneho konania musí byť v príčinnej súvislosti s nesprávnym procesným postupom súdu, teda s porušením procesných predpisov upravujúcich konanie pred súdom. Zároveň je potrebné poukázať na to, že odňatie možnosti konať pred súdom dáva ustanovenie § 237 písm. f) O. s. p. výslovne do súvislosti s faktickou činnosťou súdu, a nie s jeho rozhodnutím.

Z obsahu dovolania žalovaného vôbec nevyplýva, k znemožneniu realizácie akých procesných práv žalovaného malo dôjsť **postupom** či už odvolacieho súdu alebo súdu prvého stupňa, dôsledkom čoho by bolo odňatie možnosti žalovanému konať pred súdom v zmysle ust. § 237 písm. f) O. s. p.

Pokiaľ dovolateľ namietal, že súdy pri rozhodovaní vychádzali z neúplných skutkových zistení, ide z hľadiska obsahovej stránky o námietku, že v konaní došlo k tzv. inej vade majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Takáto dovolateľom tvrdená vada (aj keby k nej v konaní došlo) by bola relevantným dovolacím dôvodom v zmysle ust. § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p., avšak sama o sebe nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle ust. § 237 O. s. p. Posúdiť správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy. Dovolacie konanie má prieskumnú povahu, so zreteľom na ktorú dovolací súd nevykonáva dokazovanie (ust. § 243a ods. 2, druhá veta O. s. p.), na rozdiel od prvostupňového a odvolacieho súdu.

Námietka dovolateľa smerujúca voči nesprávnemu právnemu posúdeniu veci je v zmysle ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. relevantným dovolacím dôvodom, ktorý však prípustnosť dovolania nezakladá, keďže nie je procesnou vadou so znakmi uvedenými v ust. § 237 O. s. p. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej súd zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, avšak nesprávne ho interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Právnym

posúdením vecí súd neodníma účastníkovi konania možnosť uplatnenia jeho procesných práv v zmysle ust. § 237 písm. f) O. s. p. (viď uznesenie NS SR sp. zn. 2Cdo/112/2001, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 43/2003). Teda, ani prípadným nesprávnym právnym posúdením vecí súd účastníkovi konania neznemožňuje realizáciu žiadneho jeho procesného práva, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho subjektívnych práv a právom chránených záujmov.

Tak, ako je už vyššie konštatované, k odňatiu možnosti žalovanému konať pred súdom v zmysle ust. § 237 písm. f) O. s. p. rozhodnutím odvolacieho súdu a ani súdu prvého stupňa nedošlo a ani nemohlo dôjsť, pretože citované ustanovenie dáva odňatie možnosti konať pred súdom vo vzťahu k účastníkovi konania do súvislosti s nesprávnym procesným postupom súdu, teda s porušením procesných predpisov upravujúcich konanie pred súdom (s tzv. faktickou činnosťou súdu), a nie s jeho rozhodnutím vo veci. Okresný súd tiež nepochybil, keď nerozhodol rozsudkom pre zmeškanie podľa ust. § 153b O. s. p., nakoľko pre vydanie kontumačného rozsudku neboli súčasne splnené všetky podmienky v zmysle odseku 2 citovaného ustanovenia (1. žalovaný sa nedostavil na pojednávanie, na ktoré bol riadne a včas predvolaný, 2. žalovaný sa nevyjadril k doručenej žalobe, hoci bol súdom vyzvaný a 3. žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní včas a vážnymi okolnosťami). Uvedená námietka dovolateľa je preto bez právnej relevancie.

Vzhľadom na to, že predmet dovolacieho konania neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy a súčasne dovolací súd nezistil závažné vady konania majúce za následok prípustnosť dovolania podľa ust. § 237 O. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že dovolanie žalovaného pre jeho neprípustnosť odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s ust. § 243b ods. 5 O. s. p, nakoľko dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému tento mimoriadny opravný prostriedok nie je procesne prípustný. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa dovolací súd nezaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu čo do jeho meritu.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že ich náhradu v dovolacom konaní úspešnému žalobcovi nepriznal, keďže žalobca si ich náhradu v dovolacom konaní ani neuplatnil (ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 1 O. s. p.).

Uznesenie prijal dovolací senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (ust. § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. .o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

V Bratislave, 12. novembra 2015

JUDr. Jana Hullová, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Antónia Savarová

Za správnosť vyhotovenia :

Kanc!

-opíš 6x

-vyznač v reg. skonč.

-spis zašli OS Lučenec

-vyhotovila JUDr. Jana Hullová